

Πολυτεχνείο, το 45χρονο αφήγημα

16/Νοε/2019 08:36

Του **Θοδωρή Γιάνναρου**

Πολλοί από τους μεγαλύτερους θυμούνται τις μέρες του Πολυτεχνείου ως μια γλυκιά ανάμνηση, που μας γυρίζει πίσω σε ανέμελα μεν, αλλά άκρως πολιτικοποιημένα και δυναμικά χρόνια, που τρέχαμε να βάζουμε τοίχους με συνθήματα και να κρυβόμαστε όταν έπεφτε σύρμα... να τραγουδάμε τα τραγούδια του Μίκη εκατοντάδες... χιλιάδες άνθρωποι όλων των ηλικιών -κυρίως όμως νέοι- και να ονειρευόμαστε την επόμενη μέρα, μιας ελεύθερης Ελλάδας...

Ημνήμη των γεγονότων παραμένει μέσα μας ζωντανή, θεωρητικά τουλάχιστον, γιατί στην πράξη το Πολυτεχνείο χρησιμοποιήθηκε εντέχνως ως παράταιρο σύμβολο της Αριστεράς, ώστε να της ανοίξει τον δρόμο για την ιδεολογική κυριαρχία της στην πολιτική ζωή του τόπου και να αποτελέσει το κερασάκι στην τούρτα του θλιβερού της αφηγήματος. Πέρα απ' αυτό, σαν καθαυτό ιστορικό γεγονός, η εξέγερση του Πολυτεχνείου δηλαδή, παρουσιάζει νεφελώδη εικόνα που στηρίζεται σε αμφιλεγόμενα κριτήρια και ακόμα πιο αμφιλεγόμενη διαστρέβλωση και καπηλεία, που τίποτα το κοινό δεν έχουν με εκείνους που τότε εξεγέρθηκαν κατά της χούντας των συνταγματαρχών!

Όσο και να προσπαθούν κάποιοι ανεκδιήγητα φαιδροί, σε καμία περίπτωση δεν αποδεικνύεται ιστορικά ότι πρωτοστάτησαν στη συγκεκριμένη εξέγερση οι εκπρόσωποι της Αριστεράς και της Αναρχίας, μιας και τότε δεν υπήρχε κομματικοποιημένο φοιτητικό κίνημα, όπως κατήντησε μεταπολιτευτικά και αμαυρώθηκε, ούτε όμως τεκμηριώνεται η άποψη ότι τα γεγονότα στο Πολυτεχνείο έριξαν τη χούντα, διότι απλά αυτό ποτέ δεν συνέβη, μιας και μετά τον Παπαδόπουλο ήρθε τον επόμενο χρόνο με γέφυρα μετάβασης, απ' την δικτατορία στην δημοκρατία, την τραγωδία της Κύπρου, ο Ιωαννίδης και μια ακόμα σκληρότερη χούντα - όμορφο το παραμύθι αλλά ο δράκος έγινε... μαλάκιο και δεν πείθει!

Δεν πείθει πια για έναν απλούστατο λόγο: οι κάπηλοι αντιστασιακοί του καναπέ κατέστρεψαν τη

γλυκιά ανάμνηση και κατάντησαν τη θύμησή του γούρνα για να ξεπλυθούν οι τύψεις ενός ανάδελφου λαού, που διψούσε για αντιστασιακές παραμύθες στη διάρκεια μιας περιόδου που ελάχιστοι αντιστάθηκαν πραγματικά και οι όποιοι υποτιθέμενοι αντιστασιακοί είτε πλούτισαν, είτε κατάντησαν ΣΥΡΙΖΑ έχοντας υποβιβάσει τον αντιδικτατορικό αγώνα, σε διαρκές όπλο στα χέρια του αντι-ιμπεριαλιστικού και αντι-αμερικανικού κινήματος βλακείας, μέσα στον χρόνο, αφού οι Αριστεροί συνθηματοποιώντας το σε τέτοιο βαθμό το έβαζαν σαν πρόταγμα σ' όλες τις πορείες μίσους κατά της συντεταγμένης κοινωνικής των Ελλήνων και ξένων αστών.

Το Πολυτεχνείο, οι μνήμες και τα συνθήματά του αποτέλεσαν τελικά σήμα κατατεθέν της αυτοαποκαλούμενης Αριστεράς και χρησιμοποιήθηκε κατά κόρον στα χρόνια της μεταπολίτευσης σε πορείες, που ήθελαν να περάσουν το μήνυμα της Αριστεράς για ανατροπή της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, της ανεργίας και της πείνας, τα οποία προκειμένου να επιβιώσει πολιτικά, συστηματικά καλλιεργούσε, μιας και η ευημερία του λαού κατέστρεφε το αφήγημα και την αδρανοποιούσε.

Βέβαια, το ερώτημα που τίθεται σχετικά με τη περίφημη γενιά του Πολυτεχνείου είναι τι απέγινε. Ούτε έγινε, ούτε απέγινε! Απλά έδειξε το αληθινό της πρόσωπο! Με το που ένωσε στα χέρια της την εξουσία, έβγαλε στον αφρό τη νομενκλατούρα των κομματικών απολιθωμάτων... σταλινικούς, τροτσκιστές, πειναλέους και γραφειοκράτες... και όλοι μαζί ξεκίνησαν να αποδομούν και να ξεπουλούν την Ελλάδα και τους Έλληνες, που δήθεν υπερασπίζονταν.

Με την εξουσία στα χέρια, η γενιά του Πολυτεχνείου μεταλλάχθηκε και άλλαξε τα πάντα! Το μοναδικό πράγμα που παρέμεινε ανέπαφο μέσα στον χρόνο και δεν ανατράπηκε απ' τις πολιτικές μεταλλάξεις της ήταν το πανεπιστημιακό άσυλο, που εδράζεται στην αντίληψη της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών μέσα στους πανεπιστημιακούς χώρους, αλλά μόνο στα χαρτιά, διότι στην πραγματικότητα φιλοξενεί τους εκτοξευτές μολότοφ, τους χειριστές τους και τις αποθήκες των πυρομαχικών, για να καίγονται οι πολίτες που δεν υποτάσσονται και μαζί τους οι πόλεις!

Γιανα μην το κουράζουμε: Η ιδεολογική ηγεμονία της Αριστεράς δεν πρόκειται να εκπέσει του βάθρου της όσο εμείς, οι οπαδοί της ελεύθερης έκφρασης των ιδεών, της επιτρέπουμε να καπηλεύεται το Πολυτεχνείο και την αριστερή μυθοπλασία γύρω απ' αυτό.

Βλέπετε, γνωρίζουν καλά πως κανείς δεν μπορεί να καταργήσει κάτι που είναι έστω και λανθασμένα ταυτισμένο με ένα σύμβολο. Εκτός και αν απογυμνωθεί το τελευταίο απ' τα προπαγανδιστικά περιτυλίγματα και έρθει στα μέτρα που του αρμόζουν, χωρίς ημίμετρα και αλχημείες. Πράγμα που απαιτεί ασφαλώς ισχυρή κοινοβουλευτική πλειοψηφία, πέρα από πολιτική βούληση, για την κυβέρνηση που θα τολμήσει να το αγγίξει στις συνθήκες "πολέμου" μεταξύ κουκουλοφόρων και αστυνομίας - μια συμβολική και όχι εθνική γιορτή μίσους, που καταντά ψυχαναγκαστική εμμονή.

Ξέχασαν, όπως φαίνεται, πως το αίμα χύθηκε στο όνομα της δημοκρατίας κι όχι της τυραννίας μια αναρχοαυτόνομης μειοψηφίας, που έχει αλώσει από χρόνια τα πανεπιστημιακά ιδρύματα και τα διασύρει καθημερινά υπό το έκπληκτο και ενίοτε περιπαικτικό βλέμμα της

συντεταγμένης κοινωνίας, μέσα και έξω από την Ελλάδα. Και βέβαια με την ανοχή κάποιων δεξιών που ασπάστηκαν την αριστερή οπτική και την ανομία που την ακολουθεί, σε μια προσπάθεια να φανούν λιγότερο ακραίοι, προοδευτικοί και ήπιων τόνων, ώστε να υφαρπάξουν λίγη από τη λάμψη του αίματος των νεκρών του Πολυτεχνείου... ακόμα και αν στο όνομα της πολυσυλλεκτικής αυτής προσέγγισης θυσιαστούν και αναλώσιμοι δεξιοί πατριώτες.

**Ο κ. Θεόδωρος Γιάνναρος είναι Μοριακός Βιολόγος-Γενετιστής*

email: theogiannaros@gmail.com,

Twitter: [@theogiannaros1](https://twitter.com/theogiannaros1), FaceBook: Theo Giannaros

Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr